

[Justitsministeren.]

Fra disse Tilfælde, som jeg lige har nævnt, er der ikke langt til den store Gruppe af Sager, hvor de domfældte uden at have været fængslet under Sagen nu idømmes kortvarige Fængselsstraffe. Ogsaa her vil Indsættelse til Afsoning — det maa jeg erkende — kunne virke haardt. Det er imidlertid her nødvendigt at vise stor Tilbageholdenhed med Hensyn til Benaadninger for ikke at gøre Værnemageropgøret illusorisk ved helt at udviske Grænsen mellem det strafbare Værnemageri og det økonomiske Samarbejde med Besættelsesmagten, der alene omfattes af Handelsministeriets Avancebegrænsnings- og Tilbagebetalingslove af 9. Oktober 1945. Jeg maa i denne Forbindelse ogsaa understrege, at mange af dem, der dømmes for Værnemageri, tillige har gjort sig skyldige i grove Prislovs- eller andre Kriselovsovertrædelser, saa at Benaadning vilde stille dem urimelig gunstigt i Sammenligning med andre ligesindede og vel ogsaa forspilde den Virkning, Straffen gerne skulde have: at Udsigten til at komme i Fængsel afholder fra Forbrydelsen. Det maa man tage særligt Hensyn til i Krisesager.

Den tredje Gruppe af Sager, som jeg har talt om, hvor Benaadning kommer under Overvejelse, fordi Afsoningen af Straffen vilde virke urimelig haardt, har bragt os tilbage til det almindelige Synspunkt for Benaadning i Straffesager, nemlig de Tilfælde, hvor Domstolene har maattet dømme, men hvor der foreligger ganske særlige Omstændigheder for den Person, som Dommen har ramt, Omstændigheder, som Domstolene ikke har kunnet tage Hensyn til, men som gør, at den, det drejer sig om, vil blive ramt uforholdsmæssig haardt i Forhold til det, han har begaaet. Her er Benaadning paa sin Plads, og Benaadning ud fra dette Synspunkt vil ogsaa fortsat i Værnemagersager finde den begrænsede Anvendelse, som Synspunktet begrunder.

Hermed sluttede Spørgsmaalet.

Formanden: Det næste Spørgsmaal er ligeledes stillet af det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp henvendt til Justitsministeren. Det lyder:

Hvorledes forholder man sig over for den Person, der efter paa utilbørlig Maade

at have samarbejdet med Besættelsesmagten i erhvervsmæssig Henseende er blevet dømt i Henhold til Lov Nr. 406 af 28. August 1945 § 11 til at faa den ved det strafbare Forhold indvundne Nettofortjeneste inddraget til Fordel for Statskassen, og som allerede har betalt en væsentlig Del af denne Fortjeneste i Skat? Er der givet Retningslinier for Regulering af Skatten i saadanne Tilfælde og da hvilke?

Kirsten Gloerfelt-Tarp: Naar jeg har stillet dette Spørgsmaal, er Aarsagen den, at der synes at herske nogen Uklarhed over, hvilke Beløb der skal inddrages til Fordel for Statskassen, og hvorledes Reguleringen af Skatten skal foretages.

Ifølge § 11 i Lov Nr. 406 af 28. August 1945 om de utilbørlige Værnemagere skal den ved det strafbare Forhold indvundne Nettofortjeneste inddrages til Fordel for Statskassen, og saa vidt mig bekendt er det det almindelige, at den tiltalte bliver idømt at betale hele dette Beløb uden Hensyn til, hvad han har betalt i Skat, men der findes dog ogsaa Domme, der synes at idømme et mindre Beløb tilbagebetalt under Hensyn til den allerede erlagte Skat.

I et Tilfælde, hvor tiltalte havde haft en Nettofortjeneste paa 72 000 Kr., idømtes han af Byretten, formentlig under Hensyn til Skattebetalingen, kun til Tilbagebetaling af 50 000 Kr., medens Landsretten ændrede Dommen, saaledes at 72 000 Kr. skulde tilbagebetales. Over for mig er oplyst et andet Tilfælde, hvor en Person var dømt til at tilbagebetale 50 000 Kr., som han havde tjent ved utilbørligt Værnemageri, til Trods for at han havde betalt 34 000 Kr. af de 50 000 Kr. i Skat. Den paagældende synes ikke at være klar over, at de 34 000 Kr. maa kunne kræves tilbage af Skattemyndighederne, og saadan gaar det sikkert i mange andre Tilfælde. Resultatet bliver da, at de paagældende finder Situationen haabløs, de opgiver at arbejde, Statskassen faar ikke Beløb inddraget, og menneskelig Energi gaar tabt for Samfundet.

Da Rigsdagen i sin Tid vedtog den nævnte Bestemmelse om Konfiskation, har man næppe haft Opmærksomheden henvendt paa Forholdet med den erlagte Skat. For at skaffe en haardt tiltrængt Klarhed udbeder jeg mig en Udtalelse om, hvilke